

כתבת השער הקידולי:

טוראי כהנא

ברמאללה

כתבת השער האחר:

הדתיים

פיתו אותי!

תלמידי בית ספר, שבעה נרצח
הוא נותרה לבדה עם ילד, פות'
תה עלידי הדתיים
לחזור בתשובה תמו'
רת הטבות כספיות
והכנסות אחרות.

על אף איסור מפורש של בית'
המישפט, הוצב מאיר כהנא "כ"
שירות מילואים" כי
רמאללה, ושילמונות
צה"ל מניחים לו ל'
השתולל.

את מי

הם משרתים?

כתבת שישית בסידרה על
הח"כים המנצלים את שו'
רותם כנסת כדי לייצג
חברות מיסחר'
יות, אידיהן ר'
קונצרט כל'
כליים.

מי

היה

רוני ניצן?

חקירה מיוחדת של העולם הזה גילתה שרבי'
כלאי רוני ניצן לא היה ליברל,
כפי שנהג להציג עצמו, אלא סא'
דיסט שהתעלל בעצירים והנהיג
שיטות עינויים מחרידות. מי ידע?

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי. המערכת והמינהלה: רח'
גורדון 3, תל אביב 63458, טל. 03/4 232262. תאריך: 136. העורך
הראשי: אורי אבנרי. עורך-בית: יוסי שנק. רכז
מערכת: שרית ישי ושמה פרנק. עורכי כתוב: תמו'
מוטוכין וגורא נוימן. צלמי מערכת: ציון צפריר וענת סרגוסטי. ראש
המינהלה: אברהם סיטון. מחלקת המדע: רפי זכרונ. המו"ל:
"העולם הזה" בע"מ. מודפס בהדפוס החדש" בע"מ, תל אביב, רחוב
בן-אביגדור. הפצה, גר" בע"מ. גופות צינוראפיה, כספי" בע"מ.

קלא קי

בצדק שורבב שם העולם הזה ושמי
בוויכוח — אם אפשר לקרוא כך למסע'
ההשמצות ההדדי המתנהל עתה בין העיתונ'
נאי שבתי טבת ועורך-הדין שמואל תמיר.
מכיוון שמילאנו תפקיד מרכזי בפרשת
עמוס בן-גוריון, לפני 25 שנים, שהיא
מוקד הוויכוח, שאלו אותי כמה וכמה קור'
אים מי מהשניים צודק.

הנה חוות-דעתי: שניהם צודקים במה
שהם אומרים איש על רעהו.

טבת:

תוס'לב?

באמצע שנות ה-50 היה עמוס בן-
גוריון סגן-המפקד והבוס האמיתי של ה'
מישטרה. הוא גם היה בנו של ראש'
הממשלה, ואיש-מפתח בקבוצה פוליטית
שהשתלטה אז על המדינה כולה. העולם
הזה סבר כי קבוצה זו מסכנת את הדמו'
קרטיה, ופתח במאבק נגדה. אחת משלוחות
המאבק היתה מלחמתנו בצמרת המיש'

עיתונאי טבת
שניהם צודקים

טרה, ששירתה את הקבוצה הזאת, ושראיו
בה סימנים רבים של שחיתות ועריצות.
ברוב חוכמתו לא הגיש עמוס בן-גוריון
תביעה-דיבה נגדו, אלא נגד קבוצה קטנה
של חובבנים בלתי-מנוסים, בשם שורת
המתנדבים, שפירסמה חוברת נגד המתרחש
במישטרה. אחרי הגשת התביעה, ולפני
בירורה, פירסם שבתי טבת בהארץ סידרת'
מאמרים, שהיתה בעיקרה מופנית נגדו,
אך שתקפה גם את שורת המתנדבים.
על סידרה זו יצא קיצפו של בית'
המישפט העליון, ביגלל שתי סיבות.
ראשית, מפני שהיא פורסמה בשעה
שהמישפט היה תלוי ועומד. (לא התרגשתי
מכך כלל. סברנו אז — ואנו סבורים גם
עתה — שאיסור זה מופרך. כתבות עיתונ'
נאיות יכולות להשפיע על חברי-משפט, אם
המורכב מאורחים פשוטים. אך בארץ
יש לנו שופטים מיקצועיים, הדנים על
פי חומרי-הראיות שלפניהם.)
שנית, מפני שהסידרה הכילה, כדברי

בגין

והיורשים

בורג'
ת'אמר
בפעולה

שר-הפנים, הד"ר יוסף בורג, מספר כי
ראיון גוליליב על האדם שמאחורי הפר'
ליטיקאי — על עוריו
בצל הגרדום הנאצי, על
השכלתו הרחבה ועל אהב'
תו הרבה לאשתו.

מה יקרה אם יאלץ מנחם
בגין לפרוש מהחיים הפר'
ליטיים? מי יירש אותו?
"חירות" נערכת למאבק.

לא אוותר עליו!

האשה זועמת על שהמא'
בת מפיעה שקרים על
בעלה ומבטיחה: הוא ית'
פכת וישוב הביתה!

גכוז
הגוכוז

שמונה שנים אחרי שהפסיק לה'
טיל אימתו על חיי'
התרבות בארץ, נפטר
המבקר ששמו הפך
מטבע לשון.

לי לה לו

מציאות ושילדוכים,
שקוצים וברכות
ועוד שונות ומשו-
נות במדור החדש.

מדורים קבועים:

מהטנק
למינחול

אלוף-מישנה אל-
ישיב שמש, בעל
עיסור-המופת, רוי'
צה לפרוש מהצבא
ולציי.

עוד מא' עיניים

בגדייהעור הם השוא'
גר של השנה, לכל
גיל ולכל כים.

- הנדרן: הפוליטיקאים
- ממפיכה למפיכה
- איש ממאדים
- מה הם אומרים — משה שחל,
- מיכה רייטר, זאב חפץ, עמוס אטינגר,
- איבי נתן ודורית זילברמן
- שידור
- מדריך שידורים
- נמר של נייר
- זה היה העולם הזה שהיה
- רחל המרחלת
- ספרט

- תשקוף
- במדינה
- אתה והשק
- מכתבים
- תשבצופן
- הזרזקופ — אריק שרון
- עולם קטן — נאמיבה, איסלאנד
- ומסע-צלב נגד עיתונות העולם
- אנשים בעולם
- אנשים
- מזונם
- יומן אישי

תמיר:

עזות-מצח

ומכאן לתמיר.
איש זה הוא, אולי, האדם האחרון
שמותר לו למתוח ביקורת על מישטרו
בפרשה זו. יומרתו להטיף מוסר לזולתו,
וגם לשבתי טבת, יש בה עזות-מצח. כי
תמיר עצמו פועל עתה לשם סילוף האמת
על פרשה זו, כדי להאדיר את עצמו.
הטלוויזיה הישראלית הכינה לאחרונה
כתבה על פרשת עמוס בן-גוריון. היא
פנתה, כמובן, אלי, ביגלל התפקיד המרכזי
שמילא בה העולם הזה. אולם שמואל
תמיר הפעיל שיטה של סחיטה ותבוע מן
הטלוויזיה לגנוז בכתבה כל זכר לתפקיד
העולם הזה, עורכיו וכתביו — וביכלל
זה איזכור העובדה הפשוטה שאני עצמי
הבאתי את תמיר לעניין, ושיכנעתי את
ראשי שורת המתנדבים למסור לו מישפט
זה, ששימש (יחד עם מישפט קסטנר)
בסיס לקאריירה הפוליטית שלו. למרבה
הצער נכנעה הטלוויזיה לסחיטה זו.
והערה בשולי הדברים: לפני כמה ימים
גשתי ידד במיסעדה, ובדרך הטבע
לחצתי גם את ידי האיש שישב בחברתו.
רק אז ראיתי שזה עמוס בן-גוריון.
שמחתי על היצגתידיים זו. העולם הזה
אינו מנהל מאבקים אישיים. עשינו את
חובתנו, כפי שראינו אותה. פרשה זו
היא נחלת-העבר, יחד עם המישטר הבן-
גוריוני ושיטותיו.

לוי לוי